

INLEIDING

VAN ONZE VOORZITTER

Lieve mensen,

Een aantal weken geleden mocht ik de mooie leeftijd bereiken van 50. Ik voel me redelijk fit en wanneer ik de sportschool verlaat zegt de baliemedewerker altijd: “tot de volgende keer jongens”. Kortom, ik voel me nog steeds jong. Wanneer je even stil staat bij dit gebeuren, denk ik toch: waar is al die tijd ineens gebleven? Ik mag me in een gelukkige positie weten dat ik kan terugkijken op 50 mooie jaren. Ik heb me nooit verveeld en kan met een gerust hart zeggen dat het ook geen 50 verloren jaren zijn geweest. Maar genoeg over mezelf, zelfverheerlijking is niet goed voor een mens, maar daarentegen mag je best wel trots zijn en jezelf waarderen en van jezelf houden. Wanneer je dit niet kunt, kun je ook niet van een ander houden.

Nu heb ik op het moment dat ik echt 50 jaar werd echt Abraham ontmoet. Deze schonk mij zilverwitte haren, zo zei hij, om te strekken tot een waardige kroon. Naast nog een paar sandalen en staf, kreeg ik als laatste de mantel van Abraham. Deze mantel was een erfenis van Uw Vader, aldus de woorden van Abraham.

Zondagochtend na het feest wilde ik met alle geweld naar de kerk, ik had heel sterk het gevoel dat ik toch op de dag zelf van verjaren dit wilde vieren in nabijheid van geloofsgenoten. En waar 2 of meer in Jezus' naam bijeen zijn, zegt Jezus, ben ik aanwezig. Een groter verjaardagscadeau is dus ook niet voor te stellen, Jezus op je feestje.

Tot mijn verbazing is de 1^e lezing Genesis 12, 1-4a, en weer ontmoet ik Abraham die van God een zetje krijgt om in beweging te komen. En ineens begreep ik de 50 afgelopen jaren, namelijk: bewegen, bewegen op wat in je ziel opkomt. Bewegen op de adem (Adam) van God, beseffen dat je echt gewild ben door de Eeuwige, ook al beweren anderen het tegendeel.

Maar ook het Evangelie van die 17^e februari was een feestje op zich: Jezus neemt Petrus!!, Jakobus en Johannes met zich mee op een hoge berg. Weer bewegen, want zie, deze beweging brengt dit viertal in verbinding met hogere sferen. Mozes en Elia verschijnen aan Jezus en de 3 apostelen, waar onder Petrus, zijn getuige.

Lieve mensen wanneer je zo je verjaardag mag vieren kun je toch niet spreken van toeval, maar het mooie is dat ik niet alleen het feestvarken ben maar wij allemaal.

Een ieder van ons is bij zijn of haar geboorte bekleed met een goddelijke mantel, GELOOF, daarnaast krijgen we allemaal, niemand uitgezonderd, een paar mooie sandalen om de goddelijke weg mee te ontdekken, HOOP. Tot slot worden we uitgerust met een staf, LIEFDE, waarop we kunnen steunen zodat we niet beklemd worden door angst of vrees in ons hart. Beste mensen, beweeg, beweeg naar Opstanding, naar Pasen, beweeg met de Liefde van onze grote vriend Jezus.

Peter Appel

NIET TE GELOVEN

Niet te geloven
Hoe 't licht van boven
Met een wondere gloed
Hier leven doet
Op de nieuwe morgen
Wat heel diep verborgen
In 't doodse duister
Zo zonder luister
Eerder die week
Gestorven leek

Toen het licht doorbrak
Op die afgesneden lentetak
Stond meteen
Het braambos in lichterlaaie
En de pinksterwind begon te waaien
En op het schaakbord
Werden stukken opgesteld
Waarvoor maar één spelregel geldt:
Het donker begint,
Maar het licht overwint!

Maarten Lemmers ofm.

KERK EN AMBT

Persoonlijke indruk van bijeenkomst over Kerk en Ambt in De Deel zondag 20 januari 2008 met pater André Lascaris en dominee Henco van Capelleveen.

N.B. Dit is geen woordelijk verslag, maar vooral een sfeerbeschrijving en soms een spontane opmerking naar aanleiding van....

Vooraf in de oecumenische viering zei Lascaris in de overweging al een paar opvallende dingen. N.a.v. de lezing over de wonderbaarlijke broodvermenigvuldiging zei hij, dat naar grote waarschijnlijkheid de eerste maaltijden van de christenen gebaseerd waren op dat evangelie, gebaseerd op de voor ieder aansprekende, krachtige en praktische symboliek van die gebeurtenis. Hij merkte op, dat pas eeuwen later de woorden uitgesproken tijdens het laatste avondmaal, de zogenaamde instellingswoorden, "Dit is mijn lichaam en dit is mijn bloed, doet dit tot mijn gedachtenis", daarvoor in de plaats kwamen.

Ook zei hij n.a.v. een andere lezing dat aanvankelijk vanwege de enorm groeiende aanwas van christenen de apostelen in overleg met groepen christenen uit hun midden wijze mannen aanstelden, die het vertrouwen van die groep hadden om verschillende taken te vervullen als catechese, diaconie, liturgie en bestuur, die met handoplegging hun zegen kregen. Dat de apostelen al rondreizend de verschillende geloofsgemeenschappen enthousiasmeerden, hielpen bij geloofsproblemen en hun ervaringen deelden.

Dat sacramenten als doop, biecht, ziekenzalving, huwelijk, maaltijd des heren niet voorbehouden waren aan enkele gezalfden, maar in principe door iedere gelovige, bij voorkeur gekozen door en vanuit de geloofsgemeenschap, gepraktiseerd konden worden.

Dat in de loop der eeuwen vanwege het probleem van de bestuurbaarheid en kwaliteitsbewaking de opvolgers van de apostelen ertoe overgingen de sacramenten alleen te laten gebeuren onder leiding van en door gewijde christelijke mannen en dat vrouwen daarvan uitgesloten werden.

Dat pas nog later de eis, dat priesters celibatair moesten leven, voorwaarde was voor het priesterschap.

Ik kreeg de indruk dat het proces om sacramenten alleen toe te vertrouwen aan gewijde celibatair levende mannelijke priesters, meer uit bestuurlijke en economische overwegingen plaats vond en om de status van priesters te verhogen dan op theologische gronden.

(Persoonlijke noot: zonder de vele goede, hardwerkende en vooral oudere priesters tekort te doen, kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat tegenwoordig de sacramenten minder als middel ter ondersteuning voor gelovigen gebruikt worden, maar meer als doel op zich zelf, waarbij de priester vooral daaraan zijn status moet ontleen, omdat hij pastoraal tekort schiet vooral door tijdgebrek.)

In de Deel herhaalde Lascaris in het kort wat hij al tijdens de viering gezegd had, waarna mensen vragen mochten stellen. Opvallend was dat er veel mensen uit de reformatie aanwezig waren, waaronder verschillende dominees. Ook was er een aantal actieve en gepensioneerde pastoraal werk(st)ers aanwezig.

Duidelijk bleek dat het gebrek aan voorgangers een algemeen probleem is in allerlei christelijke kerken en dat in de reformatie min of meer de eis gesteld wordt van een universitaire opleiding. Overigens vond iedere aanwezige het terecht dat men kwaliteitseisen stelt om uitwassen te voorkomen.

(Persoonlijke noot: ik vind dat niet onbegrijpelijk, als je ervaring met sommige pas gewijde vooral neo-catechumenale priesters hebt en echt mag twijfelen aan hun kwaliteiten. Devotie en volgzaamheid aan de bisschop moeten goedmaken wat ze tekortschieten aan organisatievermogen, pastoraal inlevingsvermogen en intellectuele diepgang en flexibiliteit.)

Triest vond ik het te horen hoe moeilijk pastoraal werk(st)ers het hebben als ze moeten werken met als uitgangspunt het nieuwe beleid uit Haarlem: reorganisaties en samenvoeging van parochies en dekenaten, financiën vanuit Haarlem centraal geregeld, “mis”communicatie met Haarlem. Opmerkelijk en bemoedigend was te horen dat het boekje Kerk en Ambt in verschillende talen vertaald is (Duits en Engels) of nog zal worden en dat het in heel veel landen circuleert en besproken wordt, omdat het gebrek aan priesters bijna overal een rol speelt.

Ook al omdat de getrouwde priester of vrouwelijke priester onbespreekbaar is in de katholieke kerk. Iets wat onbegrijpelijk is voor een groeiend aantal gelovigen, daar waar in allerlei andere christenkerken dit wel toegestaan is en men als katholiek regelmatig voor een dichte deur staat bij gebrek aan priesters. Over gesloopte kerkgebouwen zwijgen we maar. Er werden voorbeelden gegeven van parochies en protestantse gemeentes die regelmatig elkanders voorgangers delen in vieringen. Je moet tenslotte roeien met de riemen die je hebt. Men volgt liever met een paar goede en vertrouwde riemen een koers in de geest van het evangelie, dan regelmatig zonder riemen te zitten; of met riemen die als onbetrouwbaar ervaren worden een onnavolgbare koers te volgen.

De genoemde bijeenkomst in de Dominicuskerk in Amsterdam met zo'n 500 mensen met een groot aantal mensen met een pastorale achtergrond geeft wel te denken. Zeker als de bisschoppen geen gehoor geven aan de uitnodiging om mee te praten en te denken over Kerk en Ambt. Het deed goed te horen dat ruim 60 "actieve en talentvolle" katholieken uit Noord-Holland weer bij elkaar komen als vervolg op die bijeenkomst. Zelf valt het mij op dat juist bejaarde priesters en bisschoppen zich begripelijk opstellen over zaken als Kerk en Ambt in de media daar waar ze voorheen zich gedeisd hielden. Kardinaal Simonis heeft een paar jaar geleden nog samen met kardinalen uit Zuid-Amerika en Afrika voorgesteld de viri probati (getrouwde oudere katholieke mannen, die al jaren actief zijn in parochies en door die geloofsgemeenschap vertrouwd wordt) aan te stellen om groepen gelovigen niet zonder geestelijke herder te laten zitten. Dit werd weggestemd alsof men in Rome zich blindstaart op de groei van katholieken juist in die streken.

(Noot: het is te gek voor woorden dat men Zuid-Amerikaanse priesters in Noord-Holland aanstelt als in Zuid-Amerika het gebrek aan priesters minstens 5 keer zo groot is als hier. Bovendien geeft het geen enkele garantie voor een bloeiende parochie. De taal en het verschil in cultuur geven grote

problemen. Er zijn voorbeelden van parochies met lekenvoorgangers en pastoraal werkers met op de achtergrond een emerituspastoor, waar meer eerste communiekantjes en vormelingen zijn dan in parochies met bovengenoemde priesters.)

De bewogenheid en belangstelling van de aanwezigen troffen mij ten zeerste. Een beetje teleurstellend vond ik wel de belangstelling van de kerkgaande parochiaan. Het is alsof die niet willen begrijpen hoe ingrijpend de nieuwste ontwikkelingen zijn en de gevolgen die zij in cruciale levensfasen kunnen hebben. Of misschien zijn ze murw van al het gedoe met de gelukzalige gedachte dat Gods water wel over Gods akker zal lopen. Maar of het bisdom met dergelijke gelovigen met vertrouwen de toekomst mag ingaan, waag ik te betwijfelen. Mijn oudste dochter van 28 was veruit de jongste aanwezige en dat is een zorg die ik niet zomaar van me af kan schuiven.

Voorspelbaar is dat een groeiend aantal katholieke gemeenschappen zijn eigen weg gaat zoeken, geïnspireerd door bijbelse verhalen, om bij gebrek aan pastoraal ingestelde en gewijde priesters alsnog de sacramenten toe te passen als goddelijk geschenk voor de gelovigen.

Het personele aanstellingsbeleid van bisdommen in Nederland vraagt daar gewoon om en roept deze ontwikkelingen zo zelf over zich af.

Vergeleken met het begin van de vorige eeuw zijn er grote groepen goed opgeleide gelovigen die, weloverwogen zonder aan te rommelen, dit proces goed en verantwoord op gang kunnen zetten en begeleiden.

Er is nu al sprake van een groeiende katholieke beweging die parallel aan de officiële kerk functioneert, met eigen gebedsruimtes, voorgangers, rituelen, besturen, financiën enz. Het is niet ondenkbaar dat regionaal die groep al talrijker en financieel krachtiger dreigt te worden dan de officiële kerk. (Laten we het dan maar niet hebben over groepen die onderlinge naar sekte neigende gebruiken en afspraken hebben. De kerk kan zich toch niet bewust onttrekken aan haar verantwoordelijkheid voor zwakke en beïnvloedbare

gelovigen. En dan laten we het neo-catechumenaat, maar even buiten beschouwing.)

Bovendien biedt dit de mogelijkheid af te wijken van dichtgetimmerde theologische “waarheden?”, waar vele gelovigen zich in de dagelijkse praktijk van het leven toch al niet aan storen, omdat in de huidige maatschappij bepaalde zaken al geaccepteerd zijn en het (zeker de talloze kritisch ingestelde, goed opgeleide) jongeren alleen maar afschrikt. Het “Rome dixit, ergo populus tacet”, spreekt hen echt niet meer aan. Denk maar aan anticonceptie, homofilie, samenlevingscontract, euthanasie, celibaat, vrouwelijke priesters etc.

Het is naïef te verwachten dat, als alternatieven tientallen jaren tot grote tevredenheid gebruikt worden, dit teruggedraaid kan worden door officiële kerkelijke leiders vanuit Rome. Enkele voorbeelden van alternatieven, die, zo is mij verzekerd in den lande soms al gepraktiseerd worden:

-- Vanuit de geloofsgemeenschap als betrouwbaar ervaren mensen aan te wijzen, die men als voorgang(st)ers accepteert vanwege hun pastorale en liturgische kwaliteiten.

-- De maaltijd des Heren vieren zonder de instellingswoorden, maar gebaseerd op het verhaal van de wonderbaarlijke broodvermenigvuldiging, zoals al bij de agape gebeurt.

-- Geen huwelijksmis in de kerk, maar voorafgaand aan het burgerlijk huwelijk met getuigen in de kerk een huwelijkskaars aan te steken voor het Mariabeeld, het Onze vader en Wees gegroet te bidden en haar zegen te vragen. Na het burgerlijk huwelijk als extra, waar alle vrienden en familie aanwezig zijn, samen te verklaren en te beloven de kinderen op te voeden in de geest van het evangelie.

-- Bij overlijden een avondwake te houden met lezingen, gebed en persoonlijke herinneringen in het huis van de overledene. Bij de crematie in het crematorium of zelfs (in de kapel) bij de begraafplaats een liturgie te vieren, met gezang, gebed, rituelen met water, licht en wierook.

-- In familiekring of kennissenkring bij gebrek aan priesters gezamenlijk kinderen te dopen op latere leeftijd door

zelfgekozen voorgangers of priesters uit eigen familiekring en daarna feestelijk te laten deelnemen aan de maaltijd des Heren als een soort eerste Communie.

De Geest des Heren is onstuitbaar en laat zich niet muilkorven. Persoonlijk geloof ik niet in de theorie van doemdenkers, dat eerst de zaak moet ontploffen, waarna de kerk vanuit een kleine harde kern weer zal opbloeien als voorheen.

Ik geloof meer in het “ora et labora” en het “ubi caritas et amor, deus ibi est”

De boodschap van Jezus Christus is de Mercedes onder de religies. Wat wij christenen als mensen er zelf van maken, daar zou je als God wakker van liggen.

J.P.Stegers

Die met veel dankbaarheid en plezier mag voorgaan, zolang de gezondheid het toelaat, als lekenvoorganger, cantor en lector bij vieringen en begrafenissen in een kleine parochie zonder vaste priester en zich daarbij terecht aan de afspraken met het bestuur houdt met veel waardering van de kerkbezoekers.

Ora et labora: bid en werk

Ubi caritas et amor, Deus ibi est: waar vriendschap en liefde heerst, daar is God

Roma dixit, ergo populus tacet: Rome heeft gesproken, dus het volk zwijgt

BIDDEN

Voor een kerk - een open huis

Voor allen die passeren

Voor allen die aankloppen

Op zoek naar waar en warm,

Nar uitzicht en vertrouwen.

Om een kerk - bont palet
Van felle en fletse kleuren
Een symfonie van spraak en taal
Een regenboog in de wolken
Die de wereld vrede aanzegt

Om een kerk - trefpunt voor
Wie zoet en zuur wil delen,
Waar het leven de leer te boven gaat
De goede geest de wet stelt
En de hoogste zich de minste weet.

Peer Verhoeven in Roerom

PLAATSEN OM TE VIEREN EN GELOVIG SAMEN TE ZIJN

WESTFRIESE EKKLESIA

6 april: "Dat zal een droom zijn"
Psalm 126 en Lucas 24, 13-35
Hester Smits

4 mei: "Mijn God vanaf de moederschoot".
Psalm 139 en Johannes 14, 1-14
Lex Koot

1 juni: "Bestendig het werk van onze handen".
Psalm 90 en Matheus 6, 25-34
Alex van Heusden

De vieringen worden gehouden in de Hervormde Kerk van
Wognum, Raadhuisstraat 15. Begin: 11 uur.

KOOGER KERK

23 maart: Cantate 31: "Der Himmel lacht".

Voorganger: Ferdinand van Melle.

20 apr: Cantate 108: "Es ist euch gut".
Voorganger: Wim Timmer.

18 mei: Cantate 129: „Gelobet sei der Herr“.
Voorganger: Rob Basten

15 juni: Cantate 21: „Ich hatte Bekümmernis“.
Voorganger: Vicaris Geukers.

Deze oecumenische diensten zijn in de Kooger Kerk in Zuid-Scharwoude en er wordt begonnen om half twaalf.

De diensten gaan uit van de "vereniging voor het houden van Oecumenische Diensten in de Kooger *Kerk*".

NIEUWETIJDSDENKEN HEERHUGOWAARD

7 april 2008

"Troost bij verlies". Riekje Boswijk-Hummel.

Riekje constateerde, dat mensen vaak niet weten hoe ze met elkaar om moeten gaan als er sprake is van pijn en verdriet en dat veel gesprekken vaak teleurstellend verlopen.

Ze zal in de lezing duidelijk maken, waarom dit zo is, wat troost en troosten eigenlijk inhoudt, en waarom het voor veel mensen zo moeilijk is om troost te vragen of troost te geven.

De avond is van 20.00 tot 22.15 uur. Vanaf 19.45 uur is er koffie / thee à €1,- Locatie: De Brink, achter de Ontmoetingskerk aan de Middenweg 168, Heerhugowaard. De kosten bedragen €5.-

OECUMENISCHE VIERINGEN IN DE ONTMOETINGSKERK

Ieder tweede zondag van de maand is er om 11 uur een oecumenische viering in de Ontmoetingskerk aan de Middenweg 168, Heerhugowaard. De vieringen worden

voorbereid door de Protestante gemeente in samenwerking met de IGD.

De eerstvolgende vieringen: 13 april, 11 mei, 8 juni.

We zoeken voorzichtig naar nieuwe vormen van vieren en voelen ons welkom.

MICHAELSKERK OOSTERLAND WIERINGEN

Zaterdag 22 maart Paasnacht

Ook in de paasnacht zal het gaan over water

zondag 6 april 2008 De doortocht door de rietzee

Eén van de belangrijkste bijbelverhalen over water: het spannende verhaal over het slavenvolk dat vlucht uit Egypte.

Zondag 4 mei Water in de woestijn

Eindelijk zijn ze dan weg uit Egypte: het volk Israël begint aan een lange tocht door de woestijn.

Zondag 1 juni 2008 Water uit de hemel

Al jaren heeft het niet geregend. Het land is kurkdroog, de oogsten mislukken, de mensen hebben honger.

De vieringen beginnen om half elf, het inzingen om kwart over tien.

Uitgebreide informatie vindt u op de website van het Oecumenisch Centrum Michaelskerk in Oosterland

Raad van Kerken Schermer

Er is weer nieuws vanuit de Raad van Kerken Schermer. Er staan weer mooie dingen te gebeuren, waar we u graag over willen inlichten, maar vooral voor willen uitnodigen.

Op **zondagavond 6 april 2008** zal er een **Taizéviering** worden gehouden met het thema: "**Van binnen naar buiten**".

Het is bijna lente, de natuur is al weer aan het ontluiken! Wij willen in de deze Taizéviering niet alleen stil staan bij de natuur, die weer naar buiten treedt, maar ook bij onszelf! Van binnen naar buiten! Eigenlijk zegt dit al genoeg... Deze meditatieve viering wordt gehouden in de **O.L.Vr.Geboortekerk, Hornplein 1 te Schermerhorn, en begint om 19.30 uur.**

DEEL 2: IN HET SPOOR VAN APOSTELEN EN PROFETEN

Paulus hoorde niet tot de twaalf. Volgens de criteria van Lucas in Handelingen 1,21-22 is hij zelfs geen apostel, want hij is niet met Jezus opgetrokken tijdens diens tocht door Palestina *"vanaf de doop door Johannes tot de dag waarop hij in de hemel werd opgenomen"*.

Paulus gebruikt het woord **"apostolos"** vierendertig keer. Echter in een veel bredere betekenis dan Lucas doet. 1 Kor 15,5-8 laat dat ook zien: Er worden meerdere personen en groepen genoemd.

Paulus noemt stichters van gemeenten ook apostel. Naast de apostelen, die zich met de stichting van een gemeente bezig houden, zijn er bij Paulus ook **profeten en leraren**, die bezig zijn met de opbouw van de gemeenschap:

1 Kor 14,3;31: *"Maar wie profeteert, spreekt tot nut van anderen woorden van stichting, vermaning en troost.*

31 Gij kunt ieder op uw beurt profeteren, zodat allen lering en troost ontvangen."

Profeten roepen tot de orde, bemoedigen, bouwen op, leggen geheime motieven bloot en waken op die manier over de oprechtheid van de gemeenschap. Zie bijv: Joh 3,1f; Jes 11,2. In Jes 42,1 en Jes 61,1v zegt de Eeuwige iets over de werking van Zijn geest bij de profeet. Deze verzen van Jesaja worden geciteerd in Mattheus 12, 18-21(Jes 42, 1-4) en Lucas 4,18-19.

Het is goed ons te realiseren dat mensen die deze teksten lezen, direct de context, de betekenis ervan in zijn omgeving en geschiedenis begrepen.

Profeten horen te zijn als in Maleachi 3,23v. Daarin komt de profeet Elia ter sprake, die komen zal voordat de dag van de Eeuwige komt, dit is het einde der tijden.

In Sirach 48, 10 staat ongeveer hetzelfde en wordt geciteerd in Lucas 1,17.

In Elia wordt een profeet gezien, die de familiale en sociale verhoudingen die vastgelopen zijn en vijandschappen oplost, zodat het volk de heerschappij van God aan het einde der tijden tegemoet kan gaan en er naar uit kan kijken.

In Jodendom en Christendom zouden het establishment van gemeenten en parochies zich steeds weer met profetische uitspraken, ook met hedendaagse profeten, bezig moeten houden.

Leraren zijn de uitleggers van de schrift, zie bijvoorbeeld:

Rom 12,7: *"Hebt gij de gave van dienst of van lering ontvangen, legt u dan toe op dienstbetoon of onderricht.* En 1 Kor 14, 6;26.

Belangrijk zijn ook degenen die onderscheiden kunnen tussen goede en kwade geesten, motieven en tendensen, bijv:

1 Kor 12,10: *"om wonderen te doen, de gave van de profetie de onderscheiding van geesten, velerlei taal of de vertolking ervan.* En 1 Kor 14,29.

De **Mattheüsgemeente** kenmerkt zich door nieuw zusterschap en broederschap rond de God die we in navolging van Jezus als 'de Vader' hebben leren aanspreken en die inspireert tot een gerechtigheid *"die meer betekent dan die van Farzeeeën en schriftgeleerden"*(Matt 5,20)

Wat dat voor het alledaagse leven betekent werkt hij uit in de Bergrede: Matt 5-7.

Mattheüs heeft duidelijke kritiek op het leidinggeven van Farizeeën en schriftgeleerden:

23, 8-11: *"Laten jullie je geen rabbi noemen, want jullie hebben maar één meester, en jullie allemaal zijn broers en zussen. En noem ook niemand van jullie op aarde vader, want één is jullie vader, Die in de hemel. En laat je ook geen leraar noemen, want één is jullie leraar, de Christus. de belangrijkste onder jullie zal jullie dienaar zijn."*

Ook Matth 20,25-27(parr. Marc 10,42-43; Lucas 22,25) waarschuwt voor een bepaalde manier van leiding geven.

Zo staan zij ook kritisch tegenover de profetie en leraarschap, hoewel zij die gekend zullen hebben.

Omgang met leiding en gezag ook broederlijk en zusterlijk, 18, 15-18:

"Wanneer uw broeder gezondigd heeft, wijs hem dan onder vier ogen terecht. Luistert hij naar u, dan hebt gij uw broeder gewonnen. 16 Maar luistert uw broeder niet, haal er dan nog een of twee bij, opdat alles berust op de verklaring van twee of drie getuigen. 17 Als hij naar hen niet wil luisteren, leg het dan voor aan de Kerk.

Wil hij ook naar de kerk niet luisteren, beschouw hem dan als een heiden of tollenaar. 18 Voorwaar, Ik zeg u: wat gij zult binden op aarde zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat gij zult ontbinden op aarde zal ook in de hemel ontbonden zijn.

(Joodse achtergrond: Jom Kippoer, Grote Verzoendag)

Tot slot en niet onbelangrijk: **Johannes** spreekt niet over de twaalf. Wat in zijn evangelie opvallend is, zijn de plaats van vrouwen op belangrijke momenten:

1 De Samaritaanse vrouw bij de roeping van de Samaritanen(4,1-42); 2 Maria en Martha met haar Christus-belijdenis na de dood van Lazarus(11,1-45); 3 Maria van Magdala die als eerste tot de ervaring komt dat voorbij Jezus' dood en begrafenis een nieuwe relatie met hem mogelijk

is(20,1-18); Jezus' moeder in het begin van Jezus' optreden op de bruiloft van Kana(2, 1-12); en op het eind met de geliefde leerling onder het kruis(19,15-27).

Dat is des te opvallender omdat anderen op de zelfde momenten mannen de hoofdrol laten spelen:
1 Handelingen 8,5 de diaken Filippus in Samaria; 2 Matth 16,16; Marcus 8,24; Lucas 9,20 Petrus als woordvoerder van de Christusbelijdenis; 3 de eerste verrijzenis-ervaring van Petrus in 1 Kor 15,5 en Luc 24,34.

Cor Smit

OPTIMISME

Optimisme

Is in wezen geen houding

Ten opzichte van de huidige situatie

Maar een levenskracht,

Een kracht van hopen

Als anderen het opgeven,

Een kracht om het hoofd hoog te houden

Als alles fout lijkt te lopen,

Een kracht tegenslagen te dragen;

Een kracht, die de toekomst nooit

Aan de tegenstander laat,

Maar haar opeist voor zichzelf

Dietrich Bonhoeffer

HET SACRAMENT VAN HET HUWELIJK

Als gelovig kerkgaande katholiek en ouder van vier kinderen waarvan er twee serieus verkering hebben en feitelijk al samenwonen, mag je natuurlijk bezorgd zijn over welke plaats religie inneemt bij een eventueel besluit tot een huwelijk.

Dan kijk je natuurlijk om je heen en heb je echt reden om je zorgen te maken. Als je bij familie en vrienden informeert hoe het met hun kinderen gegaan is, slaat de schrik je om het hart. Feitelijk laat de officiële kerk in veel parochies de ouders van huwbare kinderen in de kou staan.

Bij een groeiend gebrek aan pastoraal ingestelde voorgangers die tevens gewijd en bevoegd verklaard zijn om het kerkelijk huwelijk in te zegenen vallen de ouders en hun kinderen met huwelijksplannen in een diep gat van grote onzekerheid.

De grote overeenkomst tussen jonge volwassenen met serieuze huwelijksplannen is vaak de komst van een kind. Het wettelijk huwelijk wordt in het algemeen een goede basis gevonden om binnen een gezin de belangen en de zorg voor een kind een zo groot mogelijke zekerheid te geven. Bijna altijd komt de vraag van de ene of de andere kant naar een eventueel kerkelijk huwelijk.

Een groot probleem is dan dat in de meeste parochies na de eerste communie en zeker na het vormsel de jeugd een regelmatig contact met de kerk langzamerhand en steeds sneller kwijt raakt. De meeste jongeren raken snel uitgekeken op de voorspelbare en weinig aansprekende vieringen en het kerkelijk contact blijft meestal beperkt tot Kerstmis, een doopsel van een baby in steeds kleiner wordende families en soms nog het eerste communiegebeuren..

In het voortgezet onderwijs zijn er te weinig inspirerende leerkrachten die tijdens het vak levensbeschouwing een zodanige sfeer weten te creëren dat leerlingen met een open mind over religie kunnen en durven spreken. Welke leerkracht of leerling durft er openlijk voor uit te komen dat hij katholiek is en regelmatig de kerk bezoekt. Daar word je echt niet populairder door!

Het probleem ligt niet in het lezen van de Bijbelse verhalen. Daar zit veel levenswijsheid in en het leven van een kritisch vragen stellende Jezus met zijn spirituele perspectief van een leven na de dood spreekt veel jongeren nog aan.

Het probleem zit hem vooral in gedateerde kerkelijke regels die zover afwijken van geaccepteerde zaken in de huidige maatschappij, dat veel oudere katholieken en zeker de

opgroeiende pubers er niet goed raad mee weten. Bovendien voelt het niet prettig als je voortdurend het idee krijgt, dat je tot het randje van schijnheiligheid gedwongen wordt, als het gaat om zaken als anticonceptie, homofilie, vrouwonvriendelijkheid, celibaat, euthanasie om maar enkele zaken te noemen.

Binnen familiekring of vriendengroep hierover praten zal de feestvreugde bepaald niet verhogen of het moet via een cabaretachtige manier zijn, waarbij bovengenoemde kerkregels in een lachwekkend kader geplaatst worden. Veelbetekenend is het antwoord op de vraag hoeveel kerkelijke huwelijken er nog plaatsvinden en bij hoeveel huwelijksjubilea een feestelijke viering in de kerk nog een gewaardeerd onderdeel is van het feest.

Desondanks is het hoopgevend dat een groeiend aantal huwelijkskandidaten andere mogelijkheden zoekt, om toch het belang van religie binnen hun huwelijk te benadrukken en waar mogelijk een plaats te geven op de dag van hun trouwen.

Voorbeelden:

- een paar dagen doorbrengen in een klooster om kennis te maken met dat leven en van gedachten te wisselen met kloosterlingen.
- een tocht als deelnemer of begeleider naar een bedevaartplaats ter verdieping van het geloof
- op de trouwdag een bezoek aan de kerk brengen, voor het beeld van Maria een huwelijkskaars aan te steken, een onze vader en wees gegroet te bidden, en haar voorspraak te vragen om zegen over hun huwelijk.
- aansluitend aan het burgerlijke huwelijk samen met familie en kennissenkring een lied te beluisteren als 'Lead me Lord', Marcus (12, vers 28-31) te lezen over de twee hoofdgeboden, ten overstaan van familie en vrienden te beloven hun kinderen in de geest van het evangelie te willen opvoeden en af te sluiten met een gezamenlijk onze vader.

Het is teleurstellend voor katholieken dat door kerkelijk beleid een cruciaal moment als het huwelijk zo weinig kerkelijk ingezegend wordt. De kerk dreigt voor jonggehuwden buitenspel te raken en een randverschijnsel te worden. De

toekomst van de katholieke kerk vraagt in deze om een geloofwaardige, uitnodigende en inspirerende aanpak door een eigentijds pastoraal ingestelde leiding

J.P.Stegers

E-MAIL EN WEBSITE

Wenst u de nieuwsbrief vanaf de volgende editie via de e-mail te ontvangen, stuur dan een e-mail naar.

dionysiusgroep@quickenet.nl ovv. Nieuwsbrief IGD per mail.

U wordt dan opgenomen in ons mail bestand.

U kunt zelf aangeven of u de nieuwsbrief via de e-mail **en** via de post wilt blijven ontvangen.

Of alleen via de e-mail kan natuurlijk ook.

Wij kunnen u ook snel op de hoogte houden van de laatste ontwikkelingen.

De nieuwsbrief staat verder altijd op onze site in pdf format.

De website van de IGD: www.dionysiusgroep.nl

Andere sites: www.laaddiensten.nl ; www.koogerkerk.nl,

www.mischaelskerk.org. www.idee-en-kerk.nl,

FINANCIËN

De Stichting Initiatiefgroep Dionysius (Stichting I.G.D.) heeft geen lidmaten zoals een regulier kerkgenootschap en is voor gemaakte onkosten voornamelijk op uw giften aangewezen.

De belastingwetgeving heeft bepaald, dat giften gedaan aan kerkelijke, levensbeschouwelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke of anderszins algemeen nut beogende instellingen aftrekbaar zijn voor de inkomstenbelasting. De Stichting I.G.D. voldoet aan deze voorwaarde. De drempel voor giften bedraagt 1% van het verzamelinkomen (= inkomens van box 1, 2 en 3 tezamen), het meerdere is derhalve als aftrekpost te benutten.

Overweegt u een (jaarlijkse) bijdrage te doen, doe dit dan in november of december van het jaar, de gift 'loopt' dan nog mee bij het doen van aangifte over hetzelfde belastingjaar !!

Het bankrekeningnummer is 38.69.69.965 t.n.v. Stichting I.G.D. te Heerhugowaard.

COLOFON:

Aan deze tweeëntwintigste nieuwsbrief werd meegewerkt door Annemiek Luken, Peter Appel, Cor Smit, Hans Kuipers en onze vaste columnist Sjaak Stegers.

Wij danken onze trouwe bezorgers voor het steeds weer rondbrengen van de IGD-nieuwsbrief.

“In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen.”

PAASMORGEN

Ik voel me Magdalena. Het is Pasen.
De lucht beweegt, als lichte wind, wat kil.
Tussen het groen loop ik me te verbazen.
Wat klinkt het vogeltje in mij toch schrill.

Mag het niet uitgelaten zingen? Juichen.
Het lijden van de Meester is voltooid.
Persoonlijk ga ik me daarvan overtuigen.
Waarom geen schaterende lach gestrooid?

Ik ben verbijsterd: bij het graf gekomen
Ervoer ik dat de steen was weggerold.
Het graf was leeg - zijn lichaam weggenomen.
't Was of in mij heel mijn geloven smolt.

Maar daar zie ik, goddank, de tuinman bezig.
"Mijnheer, zeg mij, wat is hier dan geschied?"
"Weet toch, ik ben in jou altijd aanwezig...
Mijn lieve kind, herken je me dan niet?"

Joke Forceville- van Rossum